

Горната часть на западната стена.

стойчивост. Стариятъ планъ се оказалъ неподходящъ, и тогавашното правителство възложило на знаменития руски архитектъ Померанцевъ да приготви новъ планъ, който билъ представенъ презъ 1897 г. На 7 августъ 1904 г. сутринта къмъ площада се отправили много-бройни работници и коли — него денъ започнали землените работи по строежа, който продължилъ цѣли осемъ години и струвалъ шестъ милиона златни лева. Като всенароденъ паметникъ, храмътъ е построенъ отъ все-народни дарения, събирани редъ десетилѣтия отъ общини и църкви, къмъ които се прибавили и щедрите приноси на държавата. Всички се стремѣли, храмътъ да биде най-здравъ и най-хубавъ. Основите сѫ положени 5·20 метра подъ равнището на площада. За неговата постройка сѫ избириани най-здравите тухли, най-хубавите варовици въ България, най-издръжливия витошки гранитъ, най-изящните италиански мрамори, най-редките бразилски онокси. Тукъ се стекли най-добрите майстори, работници и художници.

За работи, които не могли тогава да се направятъ